

De stem van de werkvloer

Tweede Kamer-verkiezingen rechtser dan ooit

De NCPN kan om financiële redenen niet deelnemen aan de Tweede Kamerverkiezingen. De NCPN maakt zich grote zorgen over de verrechtsing in het parlement. Door de meeste burgerlijke partijen wordt schaamteloos gedaan of zij de belangen van *alle* Nederlanders en het land als geheel vertegenwoordigen. Zij doen alsof liberaliseren, individualiseren en privatiseren in het belang van iedereen is. *Dus ook van de 'werkvloer'.*

De mensen die loon of een uitkering ontvangen zagen de laatste vier jaar alleen maar stijgende kosten en sterk verslechterde arbeids-

voorwaarden. Zij hebben heel goed door dat ze er *wél* steeds meer op achteruitgaan. De zogenaamde verbeteringen in beloning wegen niet eens op tegen de inflatie! Wat zij ook merken was: slechtere roosters, meer overwerkdwang, meer onzekerheid over het behoud van de baan, geen vroegtijdige uittreding meer als je lichaam is versleten enz.

Maar intussen stijgen de winsten van de grote bedrijven steeds meer en steeds sneller. Niet een klein beetje, maar er worden kolossale winsten geboekt en riantе dividenden uitgekeerd aan de bezitters, de aandeelhouders.

Kapitalistisch ondernemen in dienst van de mensen?

Men tracht de bevolking wijs te maken dat succesvol kapitalistisch ondernemen goed is voor de werknemer. Er zijn echter genoeg voorbeelden van bedrijven, waarvan het meest recent Stork, die goed presteren qua productie en winstgevendheid, maar waar de bezitters (de aandeelhouders) ontevreden zijn. De bezitters willen meer, er valt naar hun mening nog veel meer kapitaal uit hun personeel te persen. Die winsthonger, een leidend beginsel in het kapitalisme, blijkt steeds minder te worden geremd door in so-

ciale strijd afgedwongen maatregelen en wetten. Het sociale vangnet wordt stelselmatig afgebroken.

De bezitters weten hun winsten te verhogen door het fuseren of juist het splitsen van bedrijven. Als personeel ben je dan lastig en een obstakel. Je hebt immers andere belangen en een stem om mee te protesteren. Er wordt daarom alles aan gedaan om alle rechten en verworvenheden van de werkers, die een belemmering vormen voor het kapitaal om ongebreideld winst te maken, uit de weg te ruimen.

Het openbaar vervoer is een voorbeeld hoe bedrijven geforceerd worden 'in andere handen' over te gaan. Internationaal is door het kapitaal en

de politiek (GATS) afgesproken om openbare dienstverlening te privatiseren. In elk land wordt deze politiek, al of niet met verzet of protest, doorgevoerd. Voor het OV betekent dit van tijd tot tijd openbare aanbesteding van de dienstverlening. Het gevolg is grote onzekerheid bij het personeel met uiteindelijk resultaat verslechterde arbeidsvoorwaarden.

Dit wordt terecht niet gepikt. Géén kapitalistische poppenkast ten koste van de werknemers en passagiers en ten gunste van de 'gemeentebegroting' en enkele nieuwe miljonairs.

Dat het kapitalistisch ondernemen alleen op winst uit is blijkt ook uit de milieuproblematiek. Ons leefmilieu

Eerst de mensen, niet de winst!

Meer weten over de **NCPN** vul de bon in

Informatie sturen we u graag toe
e-mail: ncpn@ncpn.nl - info: www.ncpn.nl

Naam

Adres

Postcode Woonplaats

Telefoon E-mail

- Ik wil 3 maal een gratis nummer van **MANIFEST**
(twee wekelijkse krant)
- Ik wil een oriënterend gesprek

Opsturen naar: Manifest Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam

MANIFEST
lees de waarheid in

vaak werken onder verschillende arbeidsvoorwaarden. De werkvloer anno 2006 is een bonte verzameling van vaste - en tijdelijke krachten, flexwerkers, onderaannemers, zzp-ers, enz. Wie wordt nog wijs uit de verschillende rechten? Als voor hetzelfde werk een lager loon en/of slechtere arbeidsomstandigheden gelden, komt daardoor het loon en de arbeidsomstandigheden van iedereen onder druk te staan. Deze situatie samen bestrijden vraagt om solidariteit.

De NCPN roept dan ook alle werkenden op tot eenheid, juist ook per bedrijf.

Klassenstrijd is overal, de toekomst is aan het socialisme

Politieke strijd is niet alleen eens in de vier jaar stemmen. Hun politieke stem kunnen en mogen de werknemers niet afstaan aan de burgerlijke politici, die na vier jaar hun naamsbekendheid verzilveren in de top van het bedrijfsleven. Onze belangen moeten wij veilig stellen door strijd op elk gebied, op het bedrijf, in de buurt, in de gezondheidszorg, tegen de privatisering van publieke voorzieningen, in Europa. Communisten weten dat. In de media kan de theorie van de klassenstrijd belachelijk gemaakt worden, als "verleden tijd" worden weggezet of met alle middelen bestreden worden, tot aan verbod toe. Het feit dat er klassenstrijd is kan niet weggedrukt worden. Dagelijks vindt met en om ons heen strijd plaats, die duidelijk een uitdrukking is van de tegenstelling tussen arbeid en kapitaal. De NCPN praat niet over de gezamenlijke belangen van werknemers en werkgevers in Nederland. Onze belangen zijn niet dezelfde als die van de aandeelhouders. De NCPN laat het vaandel van de arbeidersklasse niet zakken en gaat, gezamenlijk met al die strijdende communisten en progressieve bondgenoten in nationaal, Europees en internationaal verband verder, omdat er een betere toekomst is...

...en die toekomst is het socialisme.

wordt wereldwijd bedreigd door de winsthonger van de ondernemers. Internationale afspraken (Kyoto) die tot milieuvriendelijker ondernemen moeten leiden, worden niet nagekomen.

**De NCPN stelt:
Eerst de mensen, niet de winst!**

De Lissabon-strategie

Deze afbraak van de werknemersrechten heeft een geschiedenis. Er is in 2000 een strategie afgesproken op Europees niveau: De Lissabon-strategie. Onder het mom van mooie woorden als 'concurrentiepositie', 'meer werkgelegenheid', 'scholing en innovatie', 'flexibilisering van de sociale zekerheid' hebben de Europese regeringsleiders gevolg gegeven aan de wensen van de werkgevers en aandeelhouders om voor eens en voor altijd af te rekenen met de werknemersrechten. Soms snel en diepgaand op momenten dat het verzet zwak is, dan weer gematigd als het verzet toeneemt. Het gevolg is dat in elk Europees land de sociale strijd is losgebarsten. In Duitsland tegen 'Hartz IV', in België tegen het 'Generatiepact', in Frankrijk tegen de opheffing van ontslagbescherming voor jongeren, in Nederland tegen de 'Hervormingsagenda van Balkenende'. Hoewel er nationaal bijna geen ruimte is tot onderhandelen, het dictaat van

het Europees verenigde kapitaal is dwingend, wordt de strijd door de vakbeweging toch nog bijna alleen nationaal of zelfs lokaal gevoerd.

Uitzondering hierop zijn de dokwerkers. Tot tweemaal toe hebben de havenwerkers de door Europa bepaalde liberalisering van hun bedrijfstak tegen kunnen houden. Omdat zij wél Europees georganiseerd zijn, omdat zij een strijdbare vakbondsleiding hebben, omdat zij die vuist maken die we als werknemers nu eenmaal gezamenlijk kunnen maken.

De NCPN roept dan ook alle werkenden op tot eenheid, ook internationaal.

Solidariteit

Bij de afbraak van de sociale rechten van de werkers wordt gebruik gemaakt van het principe 'verdeel en heers'. Oudere werknemers, die met succes voor verbetering van arbeidsvoorwaarden hebben geknokt, en bereid zijn opnieuw te vechten worden met vroeged pensioen 'gestuurd'. Jongere werknemers krijgen slechtere arbeidsvoorwaarden en geven daarvoor mede de schuld aan de in hun ogen riant 'afvloeiingsregelingen' van de ouderen. Het gevolg van het 'moderne' onderneemen op de werkvloer is dat collega's